

რედაქცია

მელიქიშვილის ქუჩაზე, არტემ ჩაიგვითაის სა-
ლევში.

ხელის-მოწერა

რედაქციაში და სტ. მელიქიშვილის სტამბაში.
ქალაქს გარეშე მცხოვრებთათვის: Въ Тифлисѣ. Въ
редакцію газеты „Дროზდა“.

გაზეთის უასი

წელიწადში 8 — მან., ნახევარ წელიწადში —
4 მან. და 50 კაპ., თვეში — 1 მან.
ცალკე ნომერი — ერთი შაური.

განცხადება

მიიღება ქართულს, რუსულს, სომხურს და
ცუხულს ენებზე.

განცხადების უასი

ღიდი ასობით, ასობე — 1 კაპ., ასო-მთავრულით,
სტრიქონზე — 8 კაპ., ციცერონი, სტრიქ. — 5 კაპ.
და პეტიტით — 4 კაპ.

თუ საჭიროება მოითხოვს, რედაქცია გაასწორებს
და შეამოკლებს გამოგზავნილ სტატიებსა.
დაუბეჭდელი სტატია ავტორს არ დაუბრუნდება.

დროება

გამოდის კვირარაობით, ოთხშაბათობით და პარასკეობით

საქართველო

დღიური

საბრალო ნ. მ. ანდრეევსკის ქა-
ლის სიკვდილი თან-და-თან აღელვებს
და იპყრობს მთელიის საზოგადოე-
ბის ყურადღებას. გამოძიება ამ საქმის
თაობაზე, როგორც წინეთ ვაცნო-
ბეთ მკითხველებს, ფიცხლათ და
ძრიელ დაკვირვებით მიდის. — მთელი
მთაწლის საზოგადოება ერთნაირად
მოწადინებულია სიკვდილის მიზეზის
გამოიშკარებისა. — ჩვენს განთქმულს
„მაძებარს“ ლოლადეს, როგორც გა-
ვიგეთ, ძრიელ მონდობილათ შოუ-
კინია ხელი ამ საქმისათვის და სა-
ზოგადოებასაც იმედი აქვს, რომ ის
რასმეს ამოაჩენს.

ზასულ შაბათს, 31 ივლისს, ღამის
10 საათზე დაატუსაღეს ანდრეევსკის
ქალების მამულის მმართველი უფ.
დ. ჩქოტუა და მისი ძმა.

ჩვენ შევიტყეთ, რომ შუთაისის
საადგილ-მამულო ბანკის გამგობასა
და ზედამხედველ პომიტეტს შემდე-
გი პირები აურჩევიან ამ ბანკის დამ-
ფასებლებად:

შუთაისის უფხდში — თ. ნესტორ
პრისთავი,
შორაპნის — თ. დავით ლეონიძე,

ოზურგეთის — უ. იოსებ თაყაი-
შვილი,

ზუგდიდის — თ. ტარიელ დადიანი,
ახალ-სენაკის უ. პლექს. იოსელიანი
რაქის — უ. ივანე პეტაშვილი და
ლესხუმის — თ. მრამლო ბელოვანი.

რაქიდან გვწერენ, რომ ამ ზაფ-
ხულს აქსაშინელი გვალვა და სიციხე-
ები არისო; გვალვამ პურის მოსაეა-
ლი თითქმის ყველგან გააფუქაო და
სიმინდსაც გააფუქებს, თუ ამ ერთი
კვირის განმავლობაში მაინც წვიმა
არ მოვიდაო. ღვინის მოსაეალი კი
ქვემო რაჭასაკენ გვარიანი არისო,
მაგრამ ქვემოთ კი ხეირი არ ეტყო-
ბაო.

იმ ბურიიდან მიღებულს კორრეს-
პონდენციის თაობაზე, რომელიც
„დროების“ მე-77 ნომერში იყო
დაბეჭდილი, ჩვენ გვწერენ, რომ ტყის
მცველი თ. დ. ბ — ის ტყეებისა სრუ-
ლებით ისეთი ცუდი და ავაზაკი კა-
ცი არ არის, როგორც ხსენებულს
კორრესპონდენციაში იწერებოდნენო.
სანამ ჩვენში გადმოვიდოდა ის ქო-
ბულეთელი, მანამ თვით შობულეთ-
ში, სამების საზოგადოებაში „იხს-
ტიან მეჯლიშად“ (კეთილ-სენიღისი-
ანად) იყო შვიდი წლის განმავლო-
ბაში ხალხისაგან არჩეულიო. მაგრამ
მას აქეთ რაც ის კაცი თ. დ. ბ — ის
ტყის მცველად დადგა, ქობულეთე-
ლები გადამტერენო და ამის მიზე-

ზიც ის არისო, რომ ის კაცი ახლა
ქობულეთლებს აღარ აძლევს ნება-
სო, რომ ხუქთად ისარგებლონ თ.
დ. ბ — ის ტყითაო.

„სასოფლო ბაზეთის“ სოფიცია-
ლურს ნაწილში მმართველობის შემ-
დეგი განკარგულება გამოცხადებუ-
ლი:

ქავეკაის ნამესტნიკის უმთავრესს
სამმართველოში ხშირად საჩივარი შე-
მოდის ჯოგისა, ნახირისა და ფარის
პატრონებისაგან და ქირაზე მოსია-
რულე მეურმეებისაგან, რომ გზაზე
დადგომის დროს და წყლის სასმე-
ლად გავლის დროს მამულის მებატ-
რონენი თავისის ნებით ხარჯს გვარ-
თმევენო, თუ ფულითა და თუ პი-
რუტყითა. ძანონის მეთორმეტე ტო-
მის და პირველი ნაწილის, 1857
წლის გამოცემის, 524 მუხლის მე-
წიშენისა და იმავე ტომის 528 მუხ-
ლის საფუძელისამებრ სავაქროს ან
გადასაზიდავს და შოსეს გზას სულ
ოცი საყენი სიგანე უნდა ჰქონდეს,
ასე რომ გზის შუა ხაზიდგან ათი სა-
ყენი აქეთ და ათი საყენი იქით; სოფ-
ლის გზებს კი სულ სამი საყენი სი-
განე უნდა ჰქონდეს და ამ სიგანეში
გზაზე მდებარე მამულის მებატრო-
ნებს კანონი სასტიკათ უშლის, რომ
გზაზე მოსიარულე მეურმეები და ან
სხვა მოსიარულენი საქონლითა და
პირუტყვითა დაამრკალონ და შეა-
ყენონ. გზაზე მოსიარულე პირუტყ-
ვა რომ არ გააფუქოს მინდორი და

ყანა, ამისათვის მამულის მებატრო-
ნებს ეალათ ადევთ გზის პირს მდე-
ბარე თავის მამულის ადგილებს ან
ლობე გაუყეთონ, ან არხი გაიყვანონ
(მუხლი 433-436, ტომი X, ნაწი-
ლი 1, გამოცემა 1857 წლისა).

მამულის მებატრონებმა პირუტყ-
ყის პატრონსა და მეურმეებს რომ
უკანონო და თავის ნებით ხარჯი არ
გამოართვან, ამისათვის ნამესტნიკის
უმთავრესმა სამართველომ, მისწერა
გუბერნატორებს თხოვნა, რომ ღო-
ნისძიება იხმარონ და გუბერნიაში
სავაქრო და პირუტყვის საველეი
გზა გამოარკვიონ, რომ ფოჩტის გზის
ათს საყენზე აქეთა და ათს საყენზე
იქითა თავისუფლათ და უფულოთ
შეეძლოთ სიარული. აგრეთვე სო-
ფლის გზებზე საყენ ნახევარზე აქეთ
და საყენ ნახევარზე იქით და მასთა-
ნვე წყლის სასმელ ადგილს თავისუფ-
ლათ გავლა შეეძლოს; მამულის მე-
პატრონებს შეუძლიათ დღის ან ღა-
მის ხარჯი გამოართვან მორიგებით
ქარვანისა, პირუტყვისა და ფრმის
პატრონს იმ შემთხვევაში, როდესაც
იმათ საკუთარ მამულში საძოვარი ან
წყალი უნდათ, ან ბინაზე დგებიან.
მაგრამ გზის აქეთ და იქით ზემო აღ-
ნიშნულ სიგანეზე სიარულისათვის
და წყლის სასმელათ გავლისათვის
ფულის გამოართმევა არ შეუძლი-
ანთ.

ფელტონი

ხმა მონასტრიდან

ჩვენს ქავეს ბერების და ურიების
ქალაქს ეძახიან... და ეძახიან უსა-
ფუძელოთ, თუ საფუძელიანთ — მე
ამისი არა ვიცი-რა...

მს კი ცხადია, რომ ქავეის ერთ-
გვარი, მიძინებული ცხოვრება ცო-
ტადენათ სხვაფერდება და ცოცხ-
ლდები მხოლოდ მაშინ, როდესაც
საქმე ან ურიებს და ან ბერებს ეხე-
ბა ხალხზე. ურიების საქმეზედ — იარ-
მუკობაზედ — ერთხელ, როდესაც,
ცოტადენი რამ მოეახსენეთ „დრო-
ების“ მკითხველთ... აღეს მემსურს
წინ გაუშალო ჩვენს მკითხველს
სურათი, მომზადებული ბერების სამ-
ხატროში.

სადღესასწაულო დღე იყო საში-
ნელი ცხელი: გაცხარებული მზე
დაგვცქეროდა ზემოდამ და პაპანაქე-
ბა სიციხის ლული თითქმის სულის
ბრუნვასაც გვიხუთავდა. ღაუმატეთ
ახლა ამ სიციხეს კივეურა საშინელი
მტერი, რომელშიაც, ვითარცა მლია
ღრუბელსა შინა, თავით-ფეხებამდი-
სინ ვიყავით გახვეულნი და მაშინ,
ვეგონებ, ცხადათ წარმოიდგენთ — თუ
როგორის სიამოვნებით გავატარეთ
ჩვენ ეს დღე. მაგრამ ვინ დასდევდა
სიციხეს! რას ნიშნავდა მტერი? ჩვენ
კივევლებს წინ ედოთ დიდი ისტო-
რიული შემთხვევის მოგონება და
აბა თავის დაზოგვას ეინლა გაიფიქ-
რებდა!

შუადღის თერთმეტ საათზედ ვახ-
სენე მეც ღმერთი, მოუწოდე ჩემს
მფარველ ანგელოზს და შევეყე თა-
ვი მტერის ღრუბელში. მუხები ხალ-
ხით გატენილი იყო: კაცი, ქალი;
ბავშვი, მოხუცი; ჩინოვნიკი, მუშა;
ქრიასტიანი, ურია და ქრისტიანული
ბი — ხომ რაღა კითხვა უნდა — სუყ-

ველა ერთნაირად მიეშურებოდა თა-
ვად მლაღიმერის ძეგლისკენ.
მე გავყე ამ ხალხის ტალღას და
მიედირდი წინ, სინამ მაქცერლების
სიმრავლემ არ შემაყენა ერთ ალა-
გას. დავდექ და მივიხედ-მოვიხედე...
ჩემ წინ რაღაც სიხმარული სურათი
იყო გადაშლილი: მწვანე ბალახით
დაფარული, ჩემ წინ ამართული, მთა-
იყო ათასფერ ქოლგინ და ტანისა-
მოსიანი ადამიანებით აჭრებულნი.
მთის წვეროზედ მოჩანდა ყვავილე-
ბით შორათული მლაღიმერის ძეგლი.
მთიი ძირში, გზის აქეთ-იქით, იდგა
ჩამწყვიტებული ჯარი თავიანთ წი-
თელ ლენტიათი გვირგვით. ისმოდა
ხალხის ქლავი-ქლავი, ჯარის დალა-
ბანდების ბრახ-ბრუხი, კამანდირების
ტყვირილი, ზარბაზნების გრილი...
ქველა ამის დანახვამ და გაგონებამ
რაღაც გაუგებარი და არეული გან-
ვლენა მოახდინა ჩემზედ: თითქო
რაღაც სასიამოვნო იყო აქ და მო-
საწყენი, უსიამოვნოთ ამაღლელებე-
ლიცა... აქ სჩანდა ადამიანის სიცოც-

ხლე და ამის დანახვით კაცობრიო-
ბის უჩსგავს მტერსაც კი გავხარდება;
მაგრამ სად და რისგამო ჩნდებოდა
ეს სიცოცხლე? მაშინ როდესაც ბალ-
კანის ნახევარ კუნძულზედ ათას პა-
ტიოსან სიცოცხლეს ეღება ბოლო,
ჩვენ, კივევლები კი ამ გვარ რაღა-
ვებითაც ვაკმაყოფილებთ ჩვენს ნამ-
დილ კაცობრიულ მოთხოვნილე-
ბათ!...

მთაზედ ცქერით რომ დავილაღე,
შემდეგ აველ-ჩაველე თვალი ჩემს
მეზობლებს: ჩემ წინ იდგა ორი კარ-
ვა მოხუცებული გლეხკაცი და გაც-
ხარებით ლაპარაკობდნენ.
— ჰმუ, რას ამბობ — იხხოდა თმა-
თეთრი — მლაღიმერი რომ არა ყოფი-
ლიყო, ჩვენი მამაპაპანი ეხლა სულ
ჯოჯოხეთში ისხდებოდნენ...
— მჰ, ბიძივე — ამბობდა ქალარა —
მლაღიმერი მართალია დიდი. მეფე
იყო, მაგრამ იმას რომ არ მიელო
ქრისტიანობა, განა სხვა, იმის შემ-
დეგ, მეფეებიც არ მიიღებდნენ?
— ბუბუნევი — მეთქი, რომ თუ

დამტკიცებული ქურთალი თეოლისის გუბერნიის მამებლობისაგან,
8 მაისს 1876 წელსა
ტაშკინა, საზღაურისა შინაური პირუტყვის, საქონლის ანუ მფრინ-
ველულისაგან ყანისა და მინდვრის წანახედისა და სხვა წახედისათვის
თეოლისის გუბერნიის უფლებებში:

რა გვარი მამულია, საცა პირუტყვი დაუჭერიათ.

რა გვარი პირუტყვი დაუჭერიათ.	სულადის თეს- ლით დათესილი ყანა, როგორც ხორბლით (იუ- ქლით) ჭყავით, შერჩევით, ქერით ფეტვით, უგრე- ხელით, სიმინ- დით, ასლით, ჩა- ლთუკით.		ბოსტნეულის თესლით დათე- სილი ადგილი: როგორც კარ- ტოფილით, კომ- ბოსტოთი, ცერ- ცივით, მუხუდო- თი, ლობიოთი, კიტრით, საზამთ- როთი და სხვ.		სათიბი ადგილი.		სამონათვენი და საფეხულისა თიხის	
	მან.	ძა.	მან.	ძა.	მან.	ძა.	მან.	ძა.
ცხენი	75	1	30	10	30	10	10	
კამბეჩი და ღებ	75	1	30	10	30	10	10	
ღებ	45	1	20	10	20	10	10	
ხარი	45	1	20	10	20	10	10	
შური	10	1	7	5	7	5	5	
ხბო	40	1	20	10	20	10	10	
მარი და ჯარი	75	1	30	10	30	10	10	
ლორი	8	1	7	5	7	5	5	
სხვა	8	1	7	5	7	5	5	
მხა	7	1	7	5	7	5	5	
ბატი	5	1	6	4	6	4	4	
ინდოური	5	1	6	4	6	4	4	

შენიშვნა: საფუძვლისამებრ კანონებისა, ყანისა და მინდვრის წა-
ნახედის და სხვა წახედისაგან დაცვისათვის, რომელნიც დამატებული
არაიან გუბერნიის და უფლისა-საქმის საქმეების სახელობითა წესდების 31 მუხ-
ლებზე (Приложение к т. X. Зак. о сост. по продолжению 1863
г.)—ეს მოხსენებული ტაქცია ვალათ არ ედგება მამულის პატრონებსა წა-
ნახედისა და წახედისაგან შიანის მხანველსა, ასე რომ სხვის პირუტყ-
ვის (საქონლის ან მფრინველის) დამჭერი, თუ არ დასჯერდა ტაქციით
დადებული საზღაურის მიღებასა თვისის მამულის წახანედისა და წა-
ნახედისათვის, იმას უფლება აქვს საზღაური მოითხოვოს, შიანის და-
ფასების შემდეგ, კუთვნილებებისამებრ სასამართლოს შუამდგომლობით, რო-
მელსაც, 25 ოქტომბრისთვის 1865 წ. შუამდგომლობის და დამტკიცების კა-
ნონების საფუძვლით, ექვემდებარება ყანისა და მინდვრის წახანედის საქმეები.

„დროების“ კორრესპონდენცია

რამა, 21 ივლისს. რაქაში კი არა,
იმერეთშიაც იმეიათია საგლეხო გამ-
სახელებელ-შემნახველი ამხანაგობანი;
ადგილი არ არის ამის გამართვა იმი-
ტომ რომ გლეხებისათვის ეს ჯერ
გაუგებელი საქმეა. მაშ ამ გვარის სა-

ქმის სარგებლობა რომ იმათ კაცმა
დაარწმუნოს, კარგი ენის პატრონი,
გულს-მოდგინე და საზოგადოებისა-
თვის გულითადი სანდო კაცი უნდა
იყოს.
მის არ უნდა კეთილი და სახსოვარი
საქმე დასტოვოს ქვეყანაზედ, მაგრამ
საქმის დაწყების კი ბევრს ემინიან,

მლადიმერს არ ეტანებინა, ჩვენ ახ-
ლაც წარმართები ვიქნებოდით.
— მანა მლადიმერის შემდეგი მე-
ფეხები კი ევლარ გვიბძანებდნენ?
— მლადიმერისთანა ჩვენ ვერა-
დინ გვიბძანებდა... იმისი ყველის
ფშინოდა: ასე გაშინჯე მღვევიც კი
მსახურებდნენ მას.
ამ დროს ქვემოთ, ქუჩაში გამოჩნ-
და სასულიეროს წოდების მომავალი
პროცესია. ღაინახეს თუ არა ეს მო-
ბაასებმა, საჩქაროზედ გასწყვიტეს
ლაპარაკი და იწყეს პირჯვარის წერა.
მოდისმა გალობა. ჭაღარამ ამოახრან-
ტალა, შეყვლეყვლადა და ერთი უ-
ხვირო ბოხის ხმით მოჰყვა „აცხოე-
ნე, უფალო, ერი შენის“ გალობას.
ამას მიჰყვა მეორე მეგობარიც, მო-
ისმა ვილასიც ზმუილიც და ერთ წამს
გაჩ. ლეს სწორეთ ძრილოვის „ძვარ-
ტეტი“. ჩემს აზიურ ყურებზედ ამ
ახორებულმა კანცერტმა ვერ იმოქ-
მედა კარგათ და ამისათვის ძალა უ-
ნებურად წაიწიე წინ. მე დავდექი
ერთ ქოლვიან, ფრანტულად გამო-

წყობილ ახალგაზდასთან. ჩემ გარ-
შემო იყო სიჩუმე; ყველას თვალები
პროცესიისკენ ჰქონდათ მიქცეული.
— ახ, ჩემო კომბოსტოე!... წა-
მოიძახა უცებ ქოლვიანმა ახალგაზ-
დამ, — სადა ხარ, სად-აქამდისინ, ჩემო
გულო, სულო და ხორცო? ამ სიტ-
ყვებით ის მოტრიალდა უკან და
პლუტური ღმილით გაუშვირა ხელი
ერთ ახალგაზდა, არა უშნო ქალს.
— მე შენ ვერ გიცნობ, თვალე-
ბის ცაპკამით უბასუხა „არა უშნო“
ქალმა.
— მე სულ ერთია, ჩემო ღვთა-
ებაე! ხომ შენ პლატონის რესპუბ-
ლიკელი ხარ?
— არ ვიცი! ჰო, დიახ!
— ჰოდა მეც იქაური ვარ, ჩემო
ანთებულო სანთელო!..
— მაშ კარგი, ჩემო ფარვანა პე-
ველა, — გაშალე შენი ფრთა და და-
მიფარე მზის სხივებისაგან.
— მხლაე, ეხლაე, ჩემო ოტკის
სტაქანო! მი, ეი კი არ დამწია!..
ამ სიტყვებით „ფარვანა პეველა“

როდგან შეიძლება შეხედეს ბევრ ნაი-
რი დაბრკოლება, ან იქნება ღარი-
ბია და ამ გვარი საქმე კი ხარჯს
თხოვლობს; მეორე — ხშირათ კეთილ
საქმეს გაუხინდება ბოროტიც, ამიტომ
ის ფიქრობს: დავიწყოს საქმე, ვაი თუ
ვერ შევასრულო და საზოგადოება-
ში შევერცხეო. მაგრამ, თუ ამგვარი
ფიქრები მოიგროვებ კაცმა თავში, მა-
შინ ჩვენ ვერ ველირსებით ვერცერ-
თის კეთილის საქმის შესრულებას.

შველა ეს დაბრკოლებები დაივი-
წყეს და მიხეზებიც მოსპეს, გლეხე-
ბისთვის კეთილის მომქმედმა ადგი-
ლობრივმა მემამულემ თ. ძოსტან-
ტინე მტრის ძემ შიფიანმა და ხვან-
ტარის სასოფლო ბანკის ინიცია-
ტორმა ყმაწვილმა კაცმა ღვით ბი-
ორგის ძემ ნანუკოვმა. შეუღუნენ ამ
საქმეს ერთი წელიწადია მას აქეთ და
კიდევ დაარსეს ამხანაგობა რაქაში;
არც ერთს და არც მეორეს არ დაუ-
ზოგაეთ ამ საქმის კარგათ წაყვანი-
სათვის: არც ხარჯი, არც შრომა, არც
გონიერი შგონება ხალხისა; ამათ
დაარწმუნეს საზოგადოება, რომ და-
წესება ამხანაგობისა გამოიყვანს იმათ
ბევრ ნაირ გაჭირვებისაგან.

შარშან შემოდგომაზედ იყო ამა-
ზე ლაპარაკი. სურვილი განაცხადეს
ორას კაცზე უმეტესმა და დადგინეს
გარდაწყვეტილება, რომლითაც შიან-
დევს წესდების შედგენა, ნორმალუ-
რი წესდების თანხმად, უფალს ღვით
ნანუკავს და აგრეთვე შუამდგომლო-
ბაც სადაც და როგორც რიგია წეს-
დების დამტკიცებისათვის. ცხრამეტს
იანვარს დამტკიცდა წესდება თინან-
სის მინისტრისაგან.

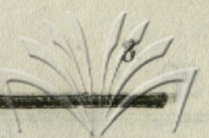
მც-ლა-ორს მაისს იყო კრება დამ-
ფუნებლებისა ე. ი. იმ პირებისა, რო-
მელთაც წესდებაზე და არძაზედ ხელი
მოაწერეს. ამ კრების სხდომაში გა-
დაწყდა კენჭის ყრა ყველა იმ პირე-
ბისა, ეინც ან წინეთ ან მას აქეთ ფა-
ნაცხადეს სურვილი ამხანაგობაში შე-
მოსვლისა; ეყარათ კენჭი ას-ოც-და-
ცამეტს კაცს, რომელნიც, გარდა ხუ-

თის პირისა მიიღეს ვიღაც შემწე-
ბად. ამათ კენჭის ყრა დასრულდნენ
კრებაში ორს ღვით. მესამე ღვით,
ოც-ლა-ოთხს ამ თვეს იყო კენჭის-
ყრა ჩივის და გამგებლობის მწვე-
რების ამორჩევაზე. ძენჭი ეყარათ და
კიდევ აღმოაჩინეს გამგებლობის წე-
ვრებათ: თ. ძოსტანტინე შიფიანი, მღე-
დელი სამსონ ლანდია და ღვით ნა-
ნუკოვი. ჩივის წვერებათ: ადგილო-
ბრივი მომრიგებელი შუამავალი უფ.
ალექსანდრე ჯაყელი, ლუარსაბ მ-
ტრას ძე შიფიანი — ადგილობრივი მე-
ბატონე, მღვდელი ალექსი შარბი-
ძე, გლეხნი: ბიორგი შიფიანი, საჩი-
ნო შიფიანი და ღვით ბოგილაშვი-
ლი. ძენჭის ყრა გათავდა ნაშუადღე-
ვის რვა საათამდე. ამ დროს რომ
გენახათ კრება, სწორეთ გაიმებოდათ:
პირველს ღვით გაუძნელდათ მართა-
ლია კენჭის ყრა, მაგრამ შემდგომ
ღვითში ძალიან თამამდ მოქმედებ-
დნენ, ასე რომ ღვითს ხნიდამ ამ გვარს
საქმეში დახელოვნებული გვგონე-
ბოდათ. ცილობა, დიდი ლაპარაკი და
ხმაურობა ბევრი მოხდა ჩივის წე-
ვრების ამორჩევის დროს. ძრება გა-
იყო ორ-ნაწილად, ერთს მხარეს უნ-
და ზემო ნათქვამი ბოგოლაშვი-
ლი და მეორეს ნიკო ლომთაძე, მა-
გრამ ბოგოლაშვილის მხარეს დაუ-
თმო პირველმა მხარემ, რადგანაც ბო-
გოლაშვილი რომ სცხოვრებს, იმ
სოფლიდან არაიან იყო ჩივის წე-
ვრებთ რიცხვში.

მას აქეთ იყო კიდევ ერთი კრება
ცამეტს ივნისს, რომლის სხდომაში
გადაწყდა: სად და როგორ უნდა
მოიწოდებოდეს კრება, რა სარგებე-
ლი მისცეს ამხანაგობამ სასარგებლოდ
შემოტანილს ფულზედ, ან რამდენი
გადაახდევინოს სესხებზედ; წერიმა-
ლის ხარჯის გარდაწყვეტა საქმის წარ-
მოებისათვის და წვერებათ არჩევა მი-
ანდო კრებამ ჩივას. გამგებლობი-
სათვის ამხანაგობას თ. ძოსტანტინე
შიფიანმა დაუთმო. ერთის წლის ებ-
ლით თავის სახლში ორი ოთახი. ამ

მიიყენა თავის გვერდზედ „ანთებუ-
ლი სანთელი“ და თითქმის სულ
მთლად იმას გააფარა ქოლგა.
მომავალი სასულიეროს წოდება
დაგვიახლოვდა.
— ჩემო პეველაე, დიძახა ამ დროს
„ანთებულმა სანთელმა:“ შეხედე, შე-
ხედე... პის შიფიანიც ჩვენებურია!..
— ჰე, ყოჩაღ, ყოჩაღ, შიფიანო
— შესახა პეველამ — მაგრამ ეს კი
ვერაფერია, რომ იმ საწყლისთვის
ფთები სულ შემოგრწვას.
— ხა, ხა, ხა... შთები? — სხეც რა-
მე, თორემ ფთებს ვინ ინალღის!..
შეხე, შეხე — ვითომც ფთები მტკივაო!
ხითხითით იძ. ხოდა „ანთებული სან-
თელი.“
— მხ! მაშ მეც მეშინიან შენი.
ღაიძახა პეველამ და გაუსვა ხალხში.
მარტოცა დარჩენილი „ანთებული
სანთელი“ მობრუნდა ჩემსკენ და,
როგორც ეტყობოდა, ჩემთან გამო-
ლაპარაკებას აპირებდა. მე გაეწიე
წინ... სემინარიელი და ახალგაზდა
ქალი!. მისაც სიცოლი ვინდოდეთ,

შეჰყარეთ ესენი ერთათ საზოგადო-
ებაში...
მე გაეჩნდი ახლა ერთ სამხედრო
ჩინოვნიკის გვერდზედ.
— აი აქეთ გადმოდიეთ, აქეთ...
ღმილით მიმიბატიე ჩინოვნიკმა —
აქეთ თავისუფალი ალაგია...
მე მალეობა გადუხადე და დავდექი.
— მიქვენ, თუ არ ვსტყუი, სტუ-
დენტი უნდა იყეეთ... დამეკითხა
ჩინოვნიკი.
— დიახ! ბულ-მშვიდათ მიუგე
მეც. და შევათვლიერე მისი გვა-
მოვნება. ჩემ გვერდით იდგა ერთი
ხასუქებული ჩინოვნიკთაგანი, რომ-
ლის სახეზედაც, ჰინდესი არ იყვეს,
სადაგლობის ღმერთს ისე ცხარეთ
დაეკრა თავისი დალი, რომ საცოდავი
ცხვირი თითქმის უღუნებთან ჰქონ-
და გასწორებული.
— აა, სტუდენტი? მეც ერთხელ
სტუდენტი ვიყავი და ამისათვის ძი-
ველ მიყვარან მე სტუდენტები... სი-
ხარულით მეუბნებოდა ჩინოვნიკი.
ახ! წარსული დრო! რა სიცოცხლე!

გარდაწვეტილებად მოაწერეს ხელი ოთხმოც-და-თორმეტმა ამხანაგმა. საწილო ფულის შემოტანა იწყეს იენისის თვიდან ე. ი. იმ დღიდან, რა დღესაც გაიხსნა მოქმედება ამხანაგობისა. სამეტს შემოვიდა 134 მ. 60 კ., ოცს 147 მ. 90 კ. ოც-და-ერთს, ოც-და-ორს და ოც-და-შვიდს 8 მ. 90 კ., ოც-და-ცხრას 12 მ. 30 კ. ივლისის თვეში: ოთხს, ექვს და თერთმეტ 16 მ. სამეტს 30 მ. 45 კ., თერამეტს 15 მ. 90 კ. ამ ფულგებში 17 მ. 50 კ. დაიბრუნა ამხანაგობამ ფულების გასე ხების დროს სარგებელში. ამ მოკლე ხანში გაიმართა ხელი საჭიროების დროს ოც-და-ხუთმა ამხანაგმა 314 მანეთით. უკეტესი ზომა სესხისა არ აღმოცენებულა 30 მანეთზედ.

ფულების გასესხების დროს ერთი რამ მცტათ აბრკოლებს როგორც ფულების გამტანებს, აგრეთვე გამგებლობასაც, — ეს უკოდნელობა წერისა, ვისაც ფული გააქვს და მათის ხელის მოწერის და დამოწმებულებისა. § 46 ხეანჭ. მამსესხ. — შემნახ. ამხ. აცხადებს: „ბარათი ფულის მსესხებლებს გამოერთმევათ ექვსილის ღირბის ქალღვრედ. მოვალისა ანუ მისის თავედებისა ხელ-მოწერა მათ მაგიერ კერძო-პირებისაგან უნდა შემოწმდეს თამასუქზედ ორის მოწმითა გამგებლობის თანადასწრებით.“ ჩვენში უმეტეს შემთხვევაში არაიენ არც მოვალემ და არც მათის ხელის-მოწერის დამოწმებულებმა და არც თავედებმა წერა არ იციან; რასაკვირველია, წერის მკოდნე კაცი სანთლით საძებნელად უხებათ; სამი კაცი აღმოჩნდა წერის მკოდნე და ამათ საქმეს უჭარებენ მოწვევით. ამისათვის ექვსილის წერა რომ ცოტათი შემსუბუქდებოდეს, ფორმალურის წესის მხრით, ძალიან კარგი იქმნებოდა მით უმეტესს, რომ ამ ექვსილებს ამტკიცებს გამგებლობა.

ამხანაგობის საქმის რიგინათ მივლელობის იმედი გვაქვს, რადგან გამ-

გებლობას შეადგენენ ისეთნი პირნი, რომელნიც სულით და გულით არიან მონდობილნი ამ საქმის კარგათ წყენაზედ; ესენი არ ითხოვენ არც ჯამაგირს, არც სხვა რაიმე ჯილდოს მისთვის, რომ მათ უყვართ, როგორც სჩანს, თეთონ საქმე. ამხანაგობას მოვლის კარგი ბედი იმიტომაც, რომ თან-და-თან აღმოჩნდენ გარეშე შემწეებოც: გაელენიან პირებთ რიცხვში დიდი შემწეობა აღმოუჩინეს აქაურთა უზნდის უფროსმა, რომელიც წვერათაც შემოდის ამხანაგობაში და ადგილობრივმა შეამაველმა; როგორც ვაგივით, ორივეს ხალხისათვის კრებაში გონიერი დარიგება მიუციათ, აუღსნიათ, რაოდენათაც შესაძლებელი ყოფილა, ამგვარ ამხანაგობის მნიშვნელობა და აღუთქვამსთ შემწეობა.

მრთი სიტყვით, ბეჯითი და დაუზარებელი შრომა ლუარსაბ და ძოსტანტინე შიფანებისა, ღვით ნანუკოვისა და მღვდლის სამსონ ლანდისა გეამედებს ჩვენ ამ ამხანაგობის საფუძვლიანობაზე და აქ არ შემოძლიან არ განვაცხადო ჩემი გულითადი სურვილი, რომ ამ პირებთ არ მოაკლდესთ ის ბეჯითობა და სინილისიანი მოქმედება სასახლოდ მათდა და სასარგებლოთ საზოგადოებისა *).

ამ საქმეს გაუჩნდა ბოროტი ჩამგონებლებიც: ზოგიერთ თავადებმა ინებეს ვარევა ხალხში და შეგონება მათი, რათა დაერღვიათ ამხანაგობა; მაგრამ ბევრმა კი არ გაუგონა მათ.

ადგილობრივი ბლაღოჩინი შეამდგომლობს სასულიერო მთავრობასთან, რომ რაც მის საბლაღოჩინო ეკლესიებში ფულებია, შეტანილ იქმნეს ამ ამხანაგობაში სასარგებლოთ. იმედია, ამაზედ სასულიერო მთავრო-

*) შერ დავს ზოგებთ ამ შემთხვევაში უფუროდღებოთ ადგილობრივ მამასახლისის მიჭია სენიძის მოქმედებას, რომელმაც ხალხის შეგონების დროს აღმოაჩინა კარგი შემწეობა.

ბაც მიაკცევს ჯგროვანს ყურადღებას, მით უმეტესათ რომ ავაზაკებისგან ეკლესიები ხშირათ იცარცვებიან, და ამ ბანკში კი ფული უშიშარ იქნება და ეკლესიებს მიეცემათ დანიშნული მოგებაც.

ხეანჭარის საზოგადოების წარმატებაზედ უნდა ვსთქვა ვიდევ, რომ ამათ კარგა ხანია დააწესეს მალაზიანამუშევრისა, შემდგომ განსწესეს სკოლა და ეხლა ამხანაგობა; ამას რომ ისიც დაუმატოთ, რომ ამათ მოხელეებიც ყოველს ამორჩევაზე სინილისიანები ჰყავთ, მაშინ არ მოესტყუედებით ვსთქვათ, რომ ეს საზოგადოება არის პირველი რაქაში.

N.

უსსო ქვეყნები

ომის ამბავი. ღლითი-ღლე სულ უარესი და უარესი ამბები მოგვდის ბრძოლის ველიდან: სერბიელებს, როგორც ეტყობათ, ბედის ვარსკვლავი არ სწყალობთ ამ ბრძოლაში. ღვებში თითქმის ყოველ ღლე იმათი დამარცხების ამბავს გვატყობინებს. მსმალეებმა აიღეს ძნიაჟევაცი; ზაიხარი კი თვითონ სერბიელებს მიუტოვებიათ, რადგან ამათ ღენერალს ლეშანინს გამოუჩინებია, რომ აქ გაჩერება არ შეიძლებოდა: ყოველ წამს შეიძლებოდა მსმალის (მსმინ-ჟაშის) ჯირი მოსულიყო და დამარცხების შემდეგ გაეყარათ აქედამ ისინი. უკანასკნელის ღვებშით სჩანს, რომ ოსმალებს ნიგოტინის სიმარე აუღიათ და ყოველ ღლე უახლოვდებიან სერბიის სატახტო ქალაქს — ბელგრადსაო.

სერბიის მთავარი მილანი, როგორც იწერებიან, ბელგრადში დაბრუნებულა უმთავრესის სამხედრო კვარტირიდან პარაჩინიდან და იქ თავის ვეზირებთან მორიგების თაობაზე ჰქონდა მოლაპარაკებაო. ამ მოლაპარაკებაში ყველა ვეზირების ჰზრი თურმე

რა თავისუფალი ლაპარაკი!.. რა წიგნების კითხვა!.. ჰვი დროც, დროც!.. მითხარი ერთი — ხომ კიდევ არის ამგვარები თქვენში?

— ჰო, როგორ არა! მკაცრობით, ელოცულობით, ლექციებს ვკითხულობთ და მეტი რაღა გვინდა აბა?!

ჩემს მოზაასეს, როგორღაც, ვერ ეჭვნიკა ამ გვარი პასუხი, მაგრამ აქ ლაპარაკის დრო აღარ იყო: ქვემოდად მომავალი სასულიეროს წოდება მოვიდა ჩვენ წინ. ამავე დროს მალა მთიდან დიდძალის სასულიეროს წოდებით ჩამოვიდა მიტროპოლიტი, შეურთდა პირველს და დაეშენენ ძირს — მწერისკენ, სადაც ყოველ წლივ ამ დროს პარაკლისს ხდილობდენ თურმე. ზნა სწორეთ ჩვენ წინ ჩადიოდა, ამის გამო ძვირფას შესამოსით მორთულმა სასულიეროს წოდებამ იწყო ჩვენ წინ ჩამოვლა...

— ჰმუ, როგორ მოგწონს? ზნისკენ თვალების გადატრიალებით მკითხა ჩინოვნიკმა.

— რატომ, — მიუგო, წყნარად —

ღვთის სადიდებელი საქმე ყველასთვის მოსწონია.

— ხალხს რომ სცარცვენ!.. არა?

— რა მოგახსენოთ!.. მაგრამ ხალხი რაა? — ბალახი, ანუ ამწვანებული ველი.

— ხა, ხა, ხა.. სწორეთ, სწორეთ..

— რომელზედაც სძოვრათ გამოდის ათასი უმსგავსი მხეცი... და სძოვენ, სძოვენ სანამ ბალახთან ჩატანებული შხამი არ გააჭიმინებთ ხოლმე ფეხებს... ამბობენ, ამგვარი შხამიანი ბალახები ძრიელ განმრავლდენ ამ უკანასკნელ დროსაო!

— როგორ? შურების ცქვეტით დამეკითხა ჩემი მოზაასე — შენ, ძაო, თითქო იგავით ლაპარაკობ?

— სრულებითაც არა, ჩემო ხელმწიფე; განა მე არ ვიცი, რომ იგავით ლაპარაკი ჩვენს დროში ჩნდება იქ, სადაც სიტყვა, აზრი შევიწროებულია და ვინ იქნება იმისთანა მხეცი, რომ დაეჭიდეს და სთქვას: ჩვენში აზრი შევიწროებულიაო...

— ბანა იმას ანობ, რაც გულში გაქვს? პლუტური დიმილით დამეკითხა.

— სწორეთ, სწორეთ, ჩემო ბა-

ის იყო, რომ სერბიის ვეზირებმა... ლის გაგრძელების ღენერალს... სო, უნდა შეურიდდეთ მსმალეთსაო, მხოლოთ ერთი მინისტერი — რისტიჩი კი იმ ჰაზრის იყოვეო, რომ არამცა-და-არამც არ უნდა შეურიდდეთო, სანამ სული გვიდგია, უნდა ვიბრძოლოთო.

შუშინ მოსულის ზოგიერთ რუსულ გაზეთებში დაბეჭდილია, რომ სერბიაში და იმის ჯარში დღე მღელვარება და უკმაყოფილება არის მთავარ მილანზე და განსაკუთრებით სერბიის ჯარის უფროსზე — რუსის ღენერალ ჩერნიავეზედო. ჰარი თხოულობსო, რომ ღენერალ ჩერნიავეს სარდლობა ჩამოერთვასო. ამბობენ, სერბიამ მორიგება სთხოვა მსმალეთსაო. მსმალეთი კი მხოლოთ იმ პირობით აპირებს დათანხმებას, თუ მთავარი მილანი გადაყენებული იქნება სერბიის ტახტიდანო.

ინგლისი. ინგლისის გარეშე საქმეთა მინისტრმა ლორდ ღერბიმ მიწერა სტამბოლელ ვლჩს მლიოტს ღვებში, რომელშიაც სწერია, რომ თუ მსმალეთმა ისეთივე მხეცობა გამოიჩინა სერბიაში, როგორც ბოლგარიაშიო, მაშინ მთელი მეროპა და იმასთან ინგლისიც წინაღუდგება იმას და იძულებული იქნებაო, რომ ამ საქმეში გაერიოსო.

მსეე ჰაზრი გამოუთქვამს საზოგადოებათა პალატაში ღიზრაელსაც; უთქვამს, — რომ ინგლისი თავის მხრით ყოველ ღონის ძიებას იხმარს და ეცდებო, რომ არავითარი მხეცობა და ცარცვა-მტაცველობა და უბრალო ხალხის დახოცვა არ გააბედინოს მსმალეთს სერბიაშიო.

საბაასო

ჰუთ. სას. სასწავლო აღიდამ საზირდების გამომგებაზე

„დროების“ (№ 73) „ღლიურში“ მრხსენებულია ერთი კორრესპონ-

— სწორეთ, სწორეთ.. მერწმუნეთ, რომ მეც ბევრჯველ შემხვედრია მაგვარი საქმე...

— მო! როგორ არ გერწმუნები!.. მრწამს ისე, როგორათაც ის, რომ მე და შენ ვხლა ექვლაპარაკობთ..

ამ დროს ჩვენზედ ცოტა შორი-ახლოს გაჩნდა რაღაც ჩორჩქალი და ხმა-მალლიე ლაპარაკი.. ჩემმა მოზაასემ დაინახა თუ არა ეს, მაშინათვე გამამიშვია ხელი.

— მშვიდობით, ნახვამდის, მეჩქარება.. ნაცნობები და მეგობრები ექვნებით ჩვენ ამის შემდეგ!

— ღიახ, ღიახ!.. ნაცნობები ექვნებით ჩვენ ამის შემდეგ, მივძახე და გამოეტრიალი მეც შინსკენ...

ამ დროს შეუადღე კარგა გადასული იყო. მზის ცხარე ხხივები სწორეთ სწვამდა დედამიწას.. მაშტერებულ ჰაერში არ სჩანდა არავითარი მოძრაობა.. მხოლოდ ერთი მტვერი და მტვერი.. ცუდი დროა ეს დრო, მკითხველო, ცუდი.

ქვეთი, 20 მკათავს

დენტის ცნობა, საიდანაც შევითქვე, ეთომც მეთაისის სასულიერო სასწავლებლის მწვერებს 70 შაგირდი გამოერიცხოს. სასწავლებლის მწვერებს განკარგულება ძალიან აკვირებს იმ კორრესპონდენტს. მოჰყოლია: ესაო—და „ამდენი შაგირდითა შათ რომელიმე სასწავლებლიდან როგორ გამოირიცხებოდა; თუ ყოველ წელიწადს ამდენი შაგირდები გამოირიცხეს, მეორე კლასის ამენებაზე სამღვდლოებას წინადადება რათ აძლევინა? შემდეგ ამისა გაუკრავს კბილი მასწავლებლებისათვის, ეთომც იგინი (იმათ რიცხვში მეცეურევიყარ) „ბრძანებდნენ, შაგირდებს გულის-ყური დაეკარგათ და ევლარ სწავლობდნენ; ნიჭი მათ არა აქვსთ სწავლისაო.“ მერე დაებადება თაფში კითხვა: „მის არა აქვს ნიჭი: შაგირდებს თუ მათ უფროებსაო?“

ამ წლის ივლისის 25-მდის მეთაისში ეყაყე, თითქმის ყოველ დღეს იმ სასწავლებელში დაედოდი, განა მე ვერ შევითქობდი ამდენი შაგირდების გამოირიცხება? ნუ სწუხდებით, უფ. კორრესპონდენტო: ჯერ არავენ არ გამოურიცხავსთ და თუ გამოირიცხვენ, რასაკვირველია, ამ მიზეზებით: 1) თუ შაგირდი ცუდი ყოფაქცევის არის; 2) თუ შაგირდი მეტის-მეტე სიზარმაცით გაკვეთილებს ვერ სწავლობს და ამასთანავე წლოვანება ისე დიდი აქვს, რომ მეორე წელიწადს იმავე კლასში, სასწავლებლის უსტავის ძალით, დატოვება არ შეიძლება; 3) თუ შაგირდი პირობით იყო მიღებული-კარგათ ესწავლოს, მაგრამ ვერ ისწავლა, და სხვა.

ამ სიტყვებზე, ვიცი იტყვი, უფიხარო კორრესპონდენტო: — თუ მასწავლებლები კარგები არიან, რატომ კარგათ არ მოამზადებენ შაგირდებს, რომ სწავლის მიზეზით მაინც არ გამოადგონონ? მაგრამ ამზედაც საფუძვლიანათ გაგამტყუნებთ, თუ თქვენთან ბაასა შემხედა; წინათვე კი გაბრთხილებთ, რომ, სანამ დაბეჯითებით ამბავი არ გაიგოთ, „დროებაში“ ნუ გამოიმებასებით.

რა დასაწერი იყო, თუ ღმერთი გრწამთ, ისა, რომ ეთომც სასულიერო სასწავლებლის ზედამხეთველმა

სამღვდლოების ყრილობა 17, 18, 19 და 20 მომავლის აგვისტოს რიცხვისთვის დანიშნა და არა 1, 2, 3 და 4 სექტემბრის რიცხვისათვის? მანა მართლა „მისთვის, რომ სექტემბერში შაგირდების გამოირიცხებას გაიგებდნენ მღვდლები და პასუხს (ზედამხედველს) მოსთხოვდნენ? მართლა ასე გგონიათ? სცდებით! სექტემბერში კი ვერ მოსთხოვდნენ პასუხს? — არა იყო მიზეზი ყრილობის ადრე დანიშნისა: მომავლის სექტემბრისათვის სასწავლებლის ზედამხედველს მხუთე კლასის გახსნა უნდა. ძრება რომ სექტემბრის პირველ რიცხვებში დაენიშნა, საქმე დიდხანს გაქიანურდებოდა. ის არა სჯობს, სწავლებლის ყველა საქმე აგვისტოს თვეშივე გათავდეს, რომ პირველს სექტემბრიდან სწავლა დაწყოს?

3. ჩიხატაურელი.

განსვალეზანი

უფ. სტ. მელიქიშვილის და ამხ. სტამბაში იზამჯლება და ამ მოკლე ხნში ბამოკა უფ. ი. ს. ბოგება-შვილის ახალი სახელმძღვანელო წიგნი

„ღელა ენა“

რომელიც ახალ მოსწავლე ქართველ ყმაწვილებისათვის არის დანიშნული. ამ სახელმძღვანელოში თვით ტექსტში ჩართულია მრავალი სურათები.

ბამოცემა სოლ. არტ. მართანოვისა

იქვე იზამჯლება და აგრეთვე მალე ბამოკა იმავე ავტორის მეორე სახელმძღვანელო წიგნი,

„ბუნების კარი“

ავტორისაგან ხელახლად გადახედული, შესწორებული და დამატებული. ამ წიგნის ტექსტშიც მრავალი სურათებია ჩართული.

მომატება სულ. არტ. მართანოვისა

აქვე ვართანოვის წიგნის მალაზიში, ქუთის ხ-ღვი, მარზოევის შენობში, ისხილება ყოველგვარი მართული და რუსული წიგნები და სახელმძღვანელოები.

(3-2)

ათასი პირი, ქალი და კაცი თავისის მშვენიერის თმის ქონებით ვალდებულია მხოლოდ სამზღვარ გარეთ ექვ. რობაში შემოტანილ ისრით წოდებულ მკანარაობითს მინო-გლიტარინის კომპალისა, რომელსაც თმა ამოჰყავს. მს პომადა უცდია ბევრს გამოჩენილ ექიმობის მცოდნეს და რეკომენდაციის წიგნი აქვს

ქიმიის პროფესორისა ლანდგერინტთან დანიშნულისა, მენაში, უ. ძლეს-ჩინსკისა და ნებართვა აქვს მოსკოვის საექიმო მთავრობისა; საკვირველი და წარჩინებული წარმატება ჰქონდა და უკანასკნელ დროს მოსკოვის საექიმო მთავრობამ განიხილა და ჰპოვა კარგი თვისება ამისი.

წესიერათ იმის ხმარებაზე მომამტებულათ მოსვლელი თაიცი კი მალე თმით იმოსება. საკვირვლათ თაიის კეფას უმავრებს, სრულობით კანის ყოველ გვარ ქერქეშს აშორებს, თმას აშავრებს. მკორე ხანში ბუნებითი სიბრწყინვალეს აძლევს და მეტის-მეტე მშვენიერის სუნიით, რომელიც იმისი ძვირფასი კუთვნილებაა, რასაკვირველია, პირველის ტურფა ტუალეტის დამამშვენებელია.

შეგლა ეს თვისებანი ჩემის ნაწარმოებისა მაძლევს სრულს სიძარბოს იმედი ექონიო, რომ რუსეთში ძალიან გასავალი ექნება უპატივეცმულესის პუბლიკის სასარგებლოდ.

შასი ბანკისა 2 მანეთი

შოველ ბანკთან არის დარიგება—თუ როგორ უნდა იხმარონ ეს პომადა

პომადა „PASTA EUGENIE“

ამ პომადის გამამგონს აქვს პატეი განუცხადოს საზოგადოებას, Pasta Eugenie ისე იდება თში-ლისში ლანკოს მუზიკალურ მალაზიაში, სახალის ქუჩაზე, არწრუნის ქარუასლაში, ვლადიკავკაზში — სიგალთან და სტამბოლში ქურილ-

ჩინკოსთან, სადაც ისე იდება სხვა აქ მოყვანილი ნიეთებიცა. მ პომადა „Pasta“ იმითა შესანიშნავი, რომ ცოტახნის ხმარებით, შემდეგ, ლაქები, კორფლი, ქერქეში და სიციხისაგან სახეზე მოდებულ სიშვე სრულიად იკარგება და მსწრფ-

ლადაც. პირის სახე იწმინდება და ახლოგანდა ადამიანის სიცხოველი ეძლევს. შეგლაზე უფრო ეს პომადა იმათთვის არის საჭირო, ვისაც სუფთა და თითო პიისახე ჰსურთ, რომ ჰქონდეთ. მყიდველებისათვის გარანტი, არის შენის ქიმიის პროფესორი ძლგინსკი და მოსკოვის საექიმო მთავრობის მოწმობა.

შასი ერთი ბანკის 1 მან. და 60 კაპ.

ბანკთან არის დარიგება—თუ როგორ უნდა იხმარებოდნენ. შოველ პომადის ბანკას, როგორც თმისთვის აგრეთვე „Pasta“-ს აქვს თავის დალი, ამურის სურათით და გამამგონის ხელის

საც ხორცის კანის ავთმყოფობა არა აქვს, მაგრამ ჰურს, რომ წმინდა სქლის

მ პომადა ისეა შედგენილი, რომ იმის ხმარების შემდეგ, ხელის კანი განსაკვირველად რბილდება, თვითრდება და მხოლოდ ღრმა მოხუცებულებში ჰკარგავს ამ თვისებებს.

ერთი ბანკის შასი 1 მან. და 30 კაპ.

თმის საღებავში—ათი მინუტის განმავლობაში ღებავს და ექვს კვირას სძლვებს. შასი სამი მანეთი.

ბოკაის ბალზამი—საშუალება მზოლისათვის. შასი 60 კაპ. 54-27

რკ. გზა.	ლილა.	სალა.	II კ.	III კ.	ცეცხლის გეგები	შოშბა	ბირჟა	მან.	კაპ.	მაზანდა	მან.	კაპ.
თფილისი	936	454			ა) შოთიდან მიღის:	ა) თფილისი და მ:	პეტერბურგი, 29 ივლისს			თფილისი, 3 აგვისტოს		
მცხეთა			68	38	მდღესიკენ—შაბათს დილის 8 საათ.	სამზღვარ გარეთ, მეთაისს, რუსეთს	პირთი მანეთი ღირს:			პური შორავლის ფთ.		80
ბორი	1221	841	240	123	სტამბოლს—კვირაობით, დილას.	ყოველ დღე კვირას გარდა. შუგდ.	ლონდონში 3 1/2 პენსი.			ჭერი ფუთი.		60
ხაშური	2	1110	392	218	ბ) მდღესიდან:	ოთხშ., მსურგეთს—პარასკე და	პარიზში 3 1/2 სანტიმი.			ბაბა პრენისა, ფუთი.		550
ბეკათუბანი			442	246	შოთისკენ—ორშაბ. ნასად. 3 საათ.	ორშაბ. ბაქოს—ორშ. სამშაბ. და	მსკონტი(სარგებლისფასი)			ამერიკისა, ფუთი.		630
შვირია			581	323	სტამბოლს—ოთხშ.ბათს, შუადღესე	შაბ. პახეთს—სამშ. და შაბ.	ბანკის ბილეთი 5%			ბაჰრეტილი ბაბა ფთ.		8
მეთაისი	823		675	375	შოთიდან:	შოთილისა და შოთისაკენ—ყო-	მოგებნიანი(პირველისესხი)			მატკლი თუშური ფთ.		750
სამტრედია			773	429	სოხუპამდი.	ველ დღე, კვირას გარდა. მსურ-	მოგებნიანი (მეორე სესხი)			თარაქამისა ფთ.		750
ახ.-სენაკი			857	476	მერჩამდი.	გეთს—ორშ. და პარასკ. შუგდის	ბირაოს ფურცლები:			პარუშუმი ნუხური გრ.		260
შოთი	1144		975	542	ტაგანროგ.	—ოთხშაბ.	თფილ. სააზნ. ბანკისა.			ჭონი, ფუთი.		4
შოთი	840				მდღესამდი.		ხეოსონის ბანკის (5 1/2)			ჭონის სათელი ფუთი.		560
ახ.-სენაკი			118	66	ტელეგრაფი		მოსკოვის (5%)			სტეარინის სათელი, ფ.		1030
სამტრედია			261	14	მცი სიტყვა თფილისიდან:		მსკონტი			ხორცი ძროხისაგ ღირს.		45
მეთაისი	1151		341	69	მეთაისს, შოთს.		პეტციები:			ცხვისა, ღირს.		54
შვირია			398	21	ბორს, დუშეთს, სიღნახს		მდღესის სავაჭრო ბანკის			სპირტი, ვედრო.		660
ბეკათუბანი			533	296	როსტოვს მდღესას მოსკოვს		შოთი-თფილ. რკინ. გზის			შაქარი, ბოც. ფუთი.		7
ხაშური	541		658	34	პეტერბურგს, პარშავს.		შავიზღვის ცეცხ. გემების			ფხვნილი ფუთი.		6
ბორი	723		673	64	მსხალეთში, შვეიცარიაში		ტავკაისი და მეტკლის.			შავი გრგვლი ფუთი.		1950
მცხეთა			985	41	იტალიაში და საურანგეთში.		პირე. საზღვევ. საზოგ.			ნეთი ქუნჯუთისა ფთ.		550
თფილისი	1016		724	975	ინგლისში.		პეტერბ. საზღვევ. საზ.			მქრო 1/2 იმპერიალი.		618